

Årsmöte och Clydesdale-provning
31 mars 2019

Black Snake Vat 7 Third Venom - 55,2%
Ben Nevis TKS No 9 - 46%
Old Perth 2004 14 yo - 43,7%
Orkney Sherry Cask 2002 15 yo - 56,6%
Amrut Naarangi - 50%

Jag är sen till eftermiddagens övning på Igelsta Gård i Östertälje.

Skakar hand med Thomas Sundblom från Clydesdale som tålmodigt väntar i foajén innan jag lätt förvirrad äntrar salongen, alla har intagit sina platser och trots att jag faktiskt har några minuter till godo får jag ändå bära den fiktiva skäms struten, i hastigheten får jag inte med mig något mötesprotokoll heller så det här började just snyggt.

Nu är ju Telge Whiskysällskap inte direkt känt för att dra årsmötesförhandlingarna i långbänk så jag sitter ned i bänken och håller färgen medan mötet förklaras öppnat.

Till mötesordförande väljs Per Leckenstedt och Juhani Hakkarainen sitter kvar som sekreterare och till justerare väljs Kurt Jacobsson.

Härefter drar Curt Högbom igenom verksamhetsberättelsen, och Leif Edvinsson redovisar sällskapets balans och resultaträkning, i samband med detta passar Leffe på att påminna oss alla att skriva namn, provning, datum och år på våra inbetalningar till sällskapet annars kan hända att betalningarna hamnar galet, som det till exempel gjorde när flera av våra medlemmar betalade medlemsavgiften två gånger.

Revisionsberättelsen dras av Lars Hjerpe och lämnar inga oklarheter så årsmötet beviljar styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.

Näst följande punkt är medlemsavgiften, vilken enligt årsmötets beslut förblir oförändrad under kommande år.

Ordet går nu till Mikael Berg i valberedningen som efter sonderingar kan meddela att Curt Högbom sitter kvar ett sista år innan han drar sig tillbaka och ordförandeposten blir vakant.

Vidare sitter Juhani Hakkarainen kvar som sekreterare i två år till, Per Leckenstedt sitter kvar ett sista år som vice ordförande varefter även den befattningen är vakant.

Leif Edvinsson har även han flaggat för att det nog bara blir ett år till som kassör medan Sten Benje redan nu lämnar över sin styrelsestol till Gösta Hallin som blir länken mellan programkommitté och styrelse istället för Sten som nu kommer att lägga allt fokus på Programkommitténs arbete, övriga ledamöter i valberedning och programkommittén sitter på ett år till, och med det förklaras mötet avslutat.

Som synes kommer valberedningen att få ett tufft jobb med att ersätta vakanserna i styrelsen till nästa år så om det är någon av er som har förslag på valbara personer så meddela valberedningen (Mikael eller Patrik Berg) detta i god tid inför kommande årsmöte.

Sällskapets ordförande hälsar nu Thomas Sundblom välkommen å nu koncentrerar vi oss i stället på de fem ur Clydesdales djupa källarvalv handplockade tappningarna framför oss på bricken.

Thomas har fått fria händer att på temat smakrik whisky välja egna favoriter å då kan ingenting gå fel.

Ja... smakrik whisky är temat och Thomas inleder just med hur vi uppfattar smaker och hur de påverkar oss.

Doften är den största smakbäraren och nedärvd från tidernas begynnelse, något med en vidrig odör hamnar sällan i munnen (surströmming och vissa ostar undantaget) men en tilltalande doft uppmuntrar till att smaka på.

Munhålan och tungan står näst i tur för att avgöra om något vi fått i munnen är gott eller otäckt å här har vi tidigare fått lära att vi uppfattar sött, salt, surt och beskt med olika delar av tungan men det skrotar Thomas, han menar att hela tungan är sensorisk.

Sen får åtminstone jag ny lärdom när herr Sundblom tar upp congener, som är ett samlingsnamn för biologiskt aktiva kemikalier som tillsätts eller uppkommer vid jäsning, destillation och lagring så som till exempel furfural som i vissa fall tillsätts vid jäsning för att hämma jästmetabolismen.

Andra exempel på congener är oljor som kommer i slutet av destillationen och vid eklagring, metanol, aceton, formaldehyd och garvsyror som i små mängder adderar till smakupplevelsen men i större mängd är oaptitliga och i många fall direkt giftiga.

Det är även dessa congener i kombination med uttorkning (etanol är vätskedrivande) som bidrar till huvudverk och illamående dagen efter.

När det gäller vin har rött vin högre halter än vittvin och i spriten har vodka till exempel mindre cogeners än gin, ser vi på brandy, rom och single malt whisky så har de sex gånger så höga halter av congener som gin.

Bourbonkonsumenter får i sig åtta gånger så hög dos som gin och hela trettio gånger gemfört med vodka, det förklarar ju en hel del...

Först ut är **Black Snake Vat 7 Third Venom 55,2%** från Blackadder, single malt Scotland nr, 40439-01 på systembolagets tillfälliga sortiment 659 kr.

Just den här serien läggs på 500 liters sherryfat och tappas bara till två tredjedelar innan det toppas upp igen i en form av kort solera system, billigt skulle jag säga för en så bra sherry Cask-finished, Cask strength whisky å det har fler upptäckt för i skrivande stund verkar den vara slutsåld.

Whiskyn kommer från Blackadder International ägt av Robin Tucek som för övrigt gästade Telge Whiskysällskap den 29 oktober 2016 (referat finns att läsa under provning) den korta beskrivningen av Herr Tucek är mannen med de grällaste slipsarna, dåligaste humorn och godaste whiskyn för det går nästan inte att prata med honom utan att det kommer vitsar i någon form, ofta i Monty Pythonisk stil, men sin whisky tar han på allvar, med fundamentalistisk nit buteljerar han sina fat helt orörda, ingen färgning ingen vattning ingen filtrering vissa serier med sediment och kolbitar från faten med i buteljen, ett bestående intryck av honom är ändå en mycket klok man med ett stort hjärta

Därpå kommer **Ben Nevis TKS No9 2002-11-28 46%** Ben Nevis Distillery single malt Fort William Scotland nr, 83029-01 på systembolagets beställningssortiment 879 kr.

Vid foten av Ben Nevis som med sina 1344 meter över havet är den högsta bergstoppen på de brittiska öarna ligger Fort Williams som med sina 10 500 invånare är den näst största staden i Highland, bara Inverness är större.

Fortet är känt för i huvudsak två större slag, Battle of Inverlochy 1431 och the second Battle of Inverlochy 1645, samt i vissa kretsar även för Jakobinupproret hundra år senare.

Ett annat intressant byggnadsverk i området är Neptune's Staircase som förbinder Caledonian Canal med havet, trappan omfattar åtta slussar med en fallhöjd på totalt 20 meter.

Bygget kommer igång 1803 och tar 19 år att färdigställa och är den längsta slustrappan i Britannien med sina 55 meter, konstruktören är föga förvånande ingenjör Thomas Telford vars livsgärning jag mer utförligt beskriver i mitt referat av Old Pulteney den 15e oktober 2017 med Martin Tjäder som föreläsare, om nu någon vill påminna sig om denne enastående mans livsgärning.

Här ligger även destilleriet med samma namn som berget grundat 1825 av den legendariske Long John MacDonald, familjen lyckades behålla anläggningen i tre generationer men säljs 1955 till storsmugglaren Joseph Hobbs som skapade sig en förmögenhet genom att smuggla sprit in i USA från Kanada under 1920 talet men förlorar alla sina pengar lika snabbt, går i konkurs och börjar om i Skottland, därefter ägs destilleriet av Whitbread innan det säljs ånyo i början av 1989 till japanska Nikka

Som nr 3 på brickan hittar vi **Old Perth 2004 14yo 43,7%** blended malt whisky Morrison & Mackay Ltd speyside Scotland nr, 85778-01 på systembolagets beställningssortiment 1539 kr.

Rättare sagt en vatted malt eftersom den bara innehåller malt whisky, i det här fallet från Mackallan och Highlandpark.

Peter Thomson startade sin karriär i grönsaks-, vin- och spritbranschen i skotska Perth 1908 och kort där efter etablerar han sina egna blendwhiskys, en av dem är Old Perth som kom att bli mycket populär.

Historiskt har märket innehållit Highland och Islaymalt ihop med nord Brittisk grain lagrad upp till 12 år, då Thomson hade mycket goda relationer med Macallan Distillery så fanns även deras malt tidigt representerad i märket men trots att blandningen är uppskattad för sin höga andel maltwhisky kommer den i skymundan för andra blandningar och under mitten av 70 talet tar man den ur sortimentet.

Företaget ingår sedan i en mängd försäljningar och fusioner från 80 å fram till 2014 då den förhållandevis unga buteljeraren Morrison & Mackay köper Peter Thomson Perth Ltd i akt och mening att i någon mån återupprätta gamla Perthbaserade varumärken där Old Perth är ett av dessa.

Morrison & Mackay bildas för övrigt 2005 av forne Morrison Bowmoredirektören Kenny Mackay och Rob Starling samt

ex-Morrison Bowmore chairman Brian Morrison tillsammans med sonen Jamie Morrison genom att göra ett management by-in i familjeföretaget Murry & Co, en likörproducent etablerad på Isle of Mull 1982.

Köpet av Peter Thomson Perth Ltd är känslomässigt rätt för Kenny Mackay då han tidigare jobbat i företaget, medan Brian Morrisons far var ingen mindre än Stanley P Morrison, ägare till Bowmore, Glen Garioch och Auchentoshan Distilleri fram till försäljningen till Suntory 1994, herrarna var således väl förankrade i whiskyvärlden å det har ju gått bra för dem.

Näst sist **Orkney Sherry Cask 2002 15yo 56,6%** single malt Berry Bros & Rudd (Berrys Own Selection) Orkney Scotland nr 85546-01 på systembolagets beställningssortiment 1249 kr.

Historien kring Berry Bros & Rudd Limited startar redan 1698 som kaffe, te och kryddhandel på St James's Street nummer 3 i London.

I mitten av 1760 talet levererar bolaget specerier till stadens fashionabla kaffehus och ungefär samtidigt börjar man låta kunderna väga sig på de stora kaffevågarna, så i bolagets arkiv finns idag anteckningar om kroppsvikter hos bland andra Lord Byron, William Pitt och Aga Khan, våg-journalerna som spänner över tre århundraden fylls än i dag på med nya namn.

Under kung George III regent tid (1760 - 1811) är det första gången som Berry Bros & Rudd levererar vin till det brittiska hovet, hur hedrande nu det var då kungens dominerande eftermäle blir att ha förlorat de amerikanska kolonierna och från 1811 fram till sin död 1820 får sin son, blivande George IV som förmyndare på grund av galenskap.

I mars 1923 bjuder Francis Berry och Hugh Rudd den skotske tecknaren och humoristen James McBay till lunch på kontoret i London, anledningen är att finna ett lämpligt namn till en ny blandning som skall lanseras.

I samma veva (1922) hade en engelsk kapten funnit ett av de snabbaste och mest legendariska klipperfartyget på den Brittiska te-traden (1869 - 1877) omriggad och stadd i förfall hos en portugisisk redare, fartyget var Cutty Sark byggd i skotska River Clyde och sjösatt den 22a november 1869, kaptenen lyckades köpa loss henne och tar henne till England för renovering.

Det är inte svårt att tänka sig att detta uppmärksammades i UK å saken var klar, den nya whiskyblandningen får heta Cutty Sark (kort skjortel) stammande från Robert Burns dikt om den inte helt nyktre bonden Tam O Shanter's äventyr en julnatt för länge sedan med den vackra och allt för lättklädda hexan Nannie.

McBay åtar sig att rita förlagan till etiketten för denna Blended Scotch som idag är en av de tio mest framgångsrika blandningarna i världen med export till över 130 länder, dock inte med segelfartyg dessvärre.

Men whiskyn i vår glas på provbrickan är tack och lov av en helt annan kaliber, Orkney Sherry Cask från Berrys Own Selection och det är inte Highlandpark... sedan är det fritt att gissa var de dyra dropparna är brända.

Avslutningsvis provar vi en kanske lite udda fågel för många, en indisk whisky, Amrut Naarangi 50% nr. 40408-01 på systembolagets tillfälliga sortiment 1259 kr.

Historien om Amrut Distilleries är lika gammal som det självständiga Indien själv, med blygsamma investeringar grundar Shir J.N. Radhakrishna Rao Jagdale 1948 företaget i Bangalore för att sälja sina likörer till militären.

Sonen Shri Neelakanta Rao Jagdale går in i bolaget 1972 och tar över verksamheten som Styrelseordförande och VD 1976 då fadern avlidit, och under hans ledning har bolaget utvecklats till ett respekterat multinationellt varumärke och nu står tredje generation i familjen Jagdale redo att driva företaget vidare in i framtiden.

Namnet Amrut är sanskrit och kan översättas grovt till "Livets Nektar", så sent som 1982 bestämmer sig familjen Jagdale att göra en maltwhisky vilket var banbrytande i Indien, dock hade man inga intensioner att buteljera den som single malt utan blandar den med melass sprit å låter den vila på fat i 18 månader då den inhemska marknaden inte äger någon whiskykultur liknande den i väst.

Trots allt när familjen drömmen om att en dag ta plats i whiskyns finrum med en indisk single malt, ett nytt destilleri byggs i Kambipura 1987 där man experimenterar med destillation och lagring, av dunstningen vid lagring i tropiskt klimat (angels share) är 11-12% mot 2% i Skottland, i gengäld mognar whiskyn avsevärt mycket fortare.

Konsultfirma Tatlock & Thomson Ltd anlitas 2001 för att undersöka förutsättningarna för export till England, mängder av blindprovningar utförs med gott resultat och den första indiskillverkade single malt whiskyn utanför Indien lanseras den 24e augusti 2004 i Glasgow.

Det riktiga genomslaget för Amruts whisky kom 2005 då Jim Murray gav den betyget 82 av 100 och 2010 rankar han Amrut Fusion till den tredje bästa whiskyn i världen.

Amrut faller även Telge Whiskysällskaps medlemmar på läppen för vid den sedvanliga omröstningen sätta vi den som vinnare, därefter följer Ben Nevis och Old Perth på en delad andra plats, Black Snake från Blackadder kommer in på 3e plats vilket förvånar mig, oförtjänt dåligt för det här är en riktig favorit hos mig, sist linkar Orkney Sherry Cask 2002 15yo in vilken inte heller var dålig men heller inte höll måttet ikväll.

Thomas Sundblom från Clydesdale har som vanligt levererat en fantastiskt trevlig och lärorik provning och han avslutar med en riktig tankeställare när han berättar om en tågresa han företagit för inte allt för länge sedan han drabbades inte av ett utan av två hjärtstopp.

Enbart på grund av observanta och handlingskraftiga medpassagerare har han idag livet i behåll...

Så blir någon i din närhet blå i synen, tveka inte utan ingrip.

Referat: Anders G. Svantesson

Foto & Layout: Sten Benje